

[L. D. Rasmussen.]
andre Konventioner, der tidligere har været forelagt, men som ikke er blevet gennemført.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtigt og velvillig Behandling.

Axel Møller: Jeg skal ligeledes tildele mig paa mit Partis Vegne at anbefale den foreliggende Sag til velvillig Behandling. Men da det dog drejer sig om en vigtig Konvention mellem en Mængde forskellige Stater, en Konvention, som, selv om den ikke strider direkte mod den Lovgivning, vi har i Øjeblikket, dog vil binde os i Fremtiden, skal jeg allerede nu udtale, at vi ønsker dette Konventionsforslag prøvet i et Udvalg.

Mads Larsen: Den eneste Forandring, der sker ved dette Lovforslags Vedtagelse og Konventionens Ratifikation, er den, at man ligestiller danske og udenlandske Arbejdere efterladte med Hensyn til Ret til at faa Erstatning for den Skade, der er overgaaet den afdøde ved Ulykkestilfælde. En saadan Bestemmelse kan vi hilse med Tilfredshed, og jeg kan derfor anbefale Forslaget til hurtigt og velvillig Behandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet det her foreliggende Lovforslag.

Den konservative Ordfører ønskede Udvalgsbehandling, og derimod har jeg selvfølgelig intet som helst at indvende, idet jeg dog haaber, at en saadan Behandling maa blive kort, saaledes at Ratifikationen af det her foreliggende Konventionsudkast i en nær Fremtid kan finde Sted.

Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen, som talte paa Socialdemokratiets Vegne, og som jo gav Tilslutning til Forslaget, fremsatte i denne Forbindelse nogle Bemærkninger, som ikke stærkt kom Sagen ved, men som jeg dog maa have Lov til at gøre nogle ganske enkelte Bemærkninger til. Det ærede Medlem udtalte sin Glæde over det internationale Samarbejde, som gennem Arbejdsbureauet og Arbejdskonferencen i Genève er blevet etableret, en Glæde, jeg ganske deler. Men naar det ærede Medlem saa føjede til, at det betød en Strømkæntring hos mange herhjemme, naar de kunde give dette Arbejde deres Tilslutning, thi tid-

ligere blev de Folk, som arbejdede paa Fremme af det internationale Samarbejde, betegnet som Internationalister og fædrelandsløse Personer, vil jeg dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han vistnok her gør sig skyldig i en Forveksling.

Thi de Bestræbelser, som udfoldes og gennem Aartier er udfoldet mellem Landene for at naa til Afslutning af Voldgiftstraktater, som tjente til Fredens Bevarelse, og alle andre internationale Bestræbelser, der havde tilsvarende Formaal, bl. a. ogsaa angaaende Fremme af den sociale Fred, har ikke mig bekendt fundet Misbilligelse fra nogen Side her i Landet paa noget Tidspunkt, og Folk, som beskæftigede sig dermed, er ikke mig bekendt paa noget Tidspunkt blevet betegnet som Internationalister i nedsættende Betydning eller som fædrelandsløse.

Derimod kan der være internationalt Samarbejde paa visse andre Omraader, for hvilket Betegnelser som de af det ærede Medlem citerede er blevet anvendt. Lad mig f. Eks. nævne Partiers Indblanding i andre Landes Forhold, i politiske og økonomiske Stridigheder i andre Lande, mod Tilsagn om lignende Hjælp i tilsvarende Tilfælde, f. Eks. hvor der er Tale om Støtte under Strejker og dermed følgende Indblanding udefra. Jeg minder om det, der foregik under den store engelske Ministrejke, og de beklagelige Konsekvenser, man kunde befrygte at dette skulde medføre for overordentlig vigtige erhvervsmæssige og økonomiske Forhold her i Landet. Jeg minder om den Kritik, som for Øjeblikket er fremme i Island, foranlediget ved socialdemokratisk Støtte under de for nylig afholdte islandske Valg.

Alt sligt, ja, det er utvivlsomt her og der, og ikke sjælden med Rette, mødt med Kritik og med Betegnelser af den Art, det ærede Medlem her fremdrog. Men dette har jo intet som helst med internationalt Samarbejde af den Karakter som det, vi her beskæftiger os med, at gøre.

Maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at vi har fra Venstres Side givet vor ubetingede Tilslutning til Danmarks Tiltræden til Folkenes Forbund og dermed til det Arbejde, som etableredes ved Versaillesstraktaten gennem Arbejdsbureauet og Arbejdskonferencerne i Genève, og vi er fortsat rede til en Medvirken paa dette Omraade. Men de gennem dette Samarbejde tilvejebragte Resultater maa vi naturligvis tage op til Prøvelse under Hensyn til vore særlige Forhold, erhvervs-